

JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ

2017. május 28.

PÜNKÖSDHÉTFŐI KARIZMÁK

Idén a Karizmák Ünnepe június 5-én, pünkösdhétfőn lesz a szokásos helyszínen, a máriaremetei kegytemplom előtti parkban. Különös jelentősége van a mostani eseménynek: Ekkor hirdetem meg a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus 3 éves előkészületi programjának kezdetét. Az első év jelmondata: *Az Eucharisztia az egyéni keresztyény élet forrása.*

A program 10-13 óra között a színpadon, a sátraknál, szabadtéren és a templomban zajlik. Lesz szentségimádás, gyóntatás, játékok a gyerekeknek, képzés a missziós küldötteknek. 13.30-kor kerül sor a lelkipásztori előkészítő program ismertetésére és a missziós küldöttek hivatalos megbízására. A 15 óra-kor kezdődő főpásztori misére szeretettel hívom a testvéreket! *Erdő Péter bíboros*

KEDVES TESTVÉREK!

Szeretettel hívjuk a Józsefvárosi Ökumené gyülekezeteit hagyományos pünkösd-i találkozásunkra június 6-án (k) 18 órára a Szent József Plébánia I. emeleti termébe. Emlékezzünk együtt, hiszen 2017 a reformáció 500. és az ökumenikus mozgalom 50. évfordulójának éve! Krisztus feltámadásának ötvenedik napján Isten élő Lelkét hívjuk, elevenítse meg ma is egyházát! Program: Michels Antal és Bolba Márta készül rövid előadással a Szembenállástól a közösség című Evangélikus-Római-katolikus közös dokumentum alapján + Imaközösséget tartunk Az **ökumenikus lelkész** utána majd egyeztet a jövőről!

Szeretettel: *Bolba Márta evangélikus lelkész*

SEGÍTSÉG! KAMASZ LESZ A GYERMEKEM!

Nagyon örülök, hogy megtalált a tanfolyam híre, és ott voltam. Már a címből és a rövid leírásból is sejtettem, hogy mire számíthatok, ha elmegyek. A várakozásaim beigazolódtak. Egy jól felépített, de a kérdések alapján végül a mederből ki-ki lépve a csoportra szabott közvetlen hangvételű előadás volt. Egyrészt megerősített abban, hogy az a gyermeknevelési út, amin járunk a férjemmel, az jó és megalapozható a kamaszkori problémamegoldást. Másrészt nagyon jó áttekintést kaptam a kamaszkor tüneteiről, problémáiról, valamint hasznos megoldási lehetőségekkel és ötletekkel is gazdagodtam, amikhez majd lehet nyúlni, amikor benne leszünk a sűrűjében. Mindenkinek ajánlom! A vallásos neveléssel kapcsolatos előadás is érdekel. További sok erőt kívánok áldásos tevékenységhez! *Gercsák Anett*

SEGÍTSÉTEK HOZZÁM JÖNNI A GYEREKEKET

A legtöbb szülő figyel arra, hogy a számára legfontosabb értékeket továbbadja gyermekeinek. Nem pusztán tanításról van itt szó, hanem életformáról, mentalitásról, hozzáállásról. Keresztyények számára az Istennel való kapcsolat, vallásos szokások is ide tartoznak. **“Engedjétek hozzám jönni a gyerekeket és ne akadályozzátok őket.”** – mondta Jézus.

De hogyan segíthetünk gyermekeinknek ezen az úton? Minden jó szándékunk ellenére előfordulhat, hogy segítség helyett akadályozzuk a gyerekek lelki növekedését? Elkerülhetjük-e, hogy kamaszként háttá fordítsanak Istennek?

Gyermekkoromban a vallás, Isten, nem volt téma a családban. Nagyszüleim erőltetésére valami minimális hitoktatásban részesültem, szentségeket kötelezően “rám adták”, miközben szüleim azt tanították, hogy nincs Isten. A vallás számomra kötelező gyakorlatok és parancsok egyvelege volt, amitől jó távol tartani magam. Aztán mikor kamaszként szembesültem azzal, hogy márpedig van Isten, és szeret, teljesen megváltozott minden. Szülőként egyértelmű volt, hogy gyermekemet nem vallásos cselekedetekre, formákra, parancsok betartására akarom nevelni, hanem arra a kapcsolatra, amire Isten mindenkit meghív.

Segítsétek hozzám jönni a gyerekeket! – ezt a címet adtam annak az előadásnak, ami erről szól: Hogyan segítsük gyermekeinket az Istennel való kapcsolatukban? Mit kerüljünk és mit tegyünk annak érdekében, hogy a gyerekek megismerjék és szeressék Istent? Vallásos gyakorlatok és hit a gyermekkorban **13-án (k) 18 óra-kor a plébánián.** Belépés díjtalan!

Eberlein Éva

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2017 MÁJUSÁBAN (II.)

Hogyan változott a közfelfogás a házasságról és családról szüleitek, nagyszüleitek korához képest? Mennyiben

befolyásolja a gazdasági helyzet a házassági, gyermekvállalási kedvet?

Öntudatra ébredésünk első perceitől kezdve kihívásokkal találkozunk. Minduntalan meg kell különböztetnünk a jót a rossztól, az igazat a hamistól, fel kell ismernünk a szépet és a csúnyát, az erkölcsöt és a tisztességtelent. Lelkiismeretünk segítségével ítéljük meg a dolgokat, értelmünk lelkiismeretünkre támaszkodik, amikor felismerjük egy konkrét – következő, folyamatban lévő vagy már megtett – cselekedet erkölcsi minőségét. „Az embernek mindenben, amit mond és tesz, hűségesen követnie kell azt, amit igaznak és helyesnek tud. Saját lelkiismeretének ítélete révén fogja fel és ismeri meg az ember az isteni törvény előírásait. A lelkiismeret lelkünk törvénye, de felülmúlja lelkünket, parancsokat ad, jelzi a felelősséget és a kötelességet, a félelmet és a reményt. A lelkiismeret Annak hírnöke, Aki a természet rendjében éppúgy, mint a kegyelem rendjében függönyön keresztül szól hozzánk, tanít és irányít bennünket. A lelkiismeret Krisztus valamennyi helyettese közül az első.” (KEK 1778)

A lelkiismeret nevelése az egész emberi élet föladata. Az okos nevelés már az első évektől, kicsi gyermekkortól kezdve ébresztgeti az erkölcsi lelkiismeret által hordozott belső törvény megismerését és gyakorlatát, erényre tanít; megőriz az emberi gyöngeségből és bűnökből fakadó félelemtől, a vak önszeretettől (egoizmustól), a gögtől, a keserű büntudattól és az önelégültségtől. A lelkiismeret nevelése szabadságot ad és meghozza a szív békéjét. Minél fogékonyabbak vagyunk a kegyelem indításaira, annál inkább növekszik belső szabadságunk és biztonságunk a próbatételekben és a külvilág kényszereivel és nyomásaival szemben. A kegyelem működésével a Szentlélek a lelki szabadságra nevel bennünket, hogy szabad munkatársai legyünk az Egyházban és a világban egyaránt.

A gyermek lelkiismeretének fejlődéséért a szülők az első számú felelősek. A szülők és a nevelők nem helyettesíthetik a rábizottak lelkiismeretét azzal, hogy helyettük döntenek, mert ezzel megsértenék a gyermek személyi méltóságát. Isten minden embert a maga képmására teremtett és mindenkit személyesen hív az üdvösségre. Erre a hívásra mindenkinek magának, saját lelkiismerete szerint kell válaszolnia. A helyesen formált lelkiismeret igaz és igazmondó. Ítéleteit az értelmet követve hozza meg, összhangban a Teremtő bölcsessége által akart igaz jóval. A lelkiismeret nevelése nélkülözhetetlen az emberek számára, mert negatív befolyásoknak és kísértéseknek vannak kitéve. A lelkiismeret nevelésének folyamatában Isten igéje világítja meg utunkat, amit hitben és imádságban kell magunkévá tennünk és gyakorlattá váltatnunk. Az Úr keresztyérek tekintve vizsgálunk is kell lelkiismeretünket. A Szentlélek ajándékai serkentenek, mások tanúságtétele és tanácsai segítenek, az Egyház hivatalos tanítása pedig irányít bennünket. (I. KEK 1783 – 1785)

Mondjatok példát arra, amikor társadalmi, politikai nyomás hatására az embereknek lelkiismeretük ellen kellett döntenükhöz! Hogyan hat a társadalmi közösségre az, ha valaki lelkiismeretlenül végzi munkáját?

Isten mindnyájunkat személyesen hív az üdvösségre, erre a hívó szóra jól formált lelkiismeretünk segítségével találjuk meg minden élethelyzetben a választ. Életünk során kisebb és nagyobb változásokkal találkozunk, ezek többnyire más és más élethelyzeteket teremtenek, újra és újra válaszolnunk kell Isten hívó szavára. A lelkipásztori kísérés arra törekszik, hogy felkészítse az emberi személyeket a várható új helyzetre, hogy biztosan lássák az igazságot, és hogy mindenben, amit mondanak és tesznek, hűségesen kövessék azt, amit igaznak és helyesnek tudnak. A lelkipásztori tevékenység arra irányul, hogy elősegítse a lelkek üdvössége jutását.

Az életút egyik legnagyobb változása az, amikor két fiatal összeköti életét, együtt akarnak boldoggá válni. Gyermek- és serdülőkorban, fiatalként útkon egyedül haladtak, a házasságban azonban „ketten egy testté” válnak, együtt növekednek bölcsességben és szeretetben. A házasságpasztoráció ezért a hangsúlyt nem csupán az élet továbbadásának elkötelezettségére, hittani, bioetikai és erkölcsi kérdésekre teszi, hanem buzdít a kegyelem iránti nyitottságra, rámutat a házasság egyesítő céljára, a szeretetben való növekedésre szóló hívásra és a kölcsönös segítségnyújtás eszméjére, figyelembe véve a házaspárok konkrét élethelyzetét és valós lehetőségeit. Az esküvővel a házaspár ugyanis nem valamiféle végállomásra érkezett, nem is életük további éveit alatt viselendő terhet vett magára, hanem egy dinamikus növekedési és megvalósulási útra lépett, amelyen most már ketten együtt, egymást támogatva a házasság szentségének különleges kegyelmi ajándékával gazdagodva akarnak Isten felé haladni. (vö. AL 34-39)

Milyen szerepe van a családnak a gyermekekben kialakuló család- és házasságképre? Hogyan alakítható ki a házasulandókban a kegyelem iránti nyitottság és az egységre törekvés szándéka?

Miközben a szülők izgatottan várták a lányuk és Jocó jelentkezését, lányuk viselkedésén látták, hogy valami bántja, zavarja szüleivel és testvéreivel való kapcsolatát. Egy este, amikor kettesben maradtak, édesanyja megkérdezte: „Mondd kislányom, hogy van Jocó?” „Ő jól van – válaszolt a lány –, én vagyok megzavarodva. Amikor elmeséltem neki a múltkori beszélgetésünket, azt, hogy te, anyukám megkérdezted: tudjátok-e, hogy mi a házasság, azt mondta: »Honnan tudhatnám, hiszen még óvodás voltam, amikor szüleim elváltak, én anyámhoz kerültem, aki újra férjhez ment, az új férje hozott két gyereket az előző házasságból, apámmal azóta se találkoztam, de tudom, hogy ő is megnősült újra. Én nem ilyen házasságot szeretnék, szeretném, ha gyerekeimnek felhőtlenebb gyerekkor jutna, mint amilyen az enyém volt. Tudom, hogy a te szüleid házassága más, de te tudod a titkukat? Egyáltalán, ki tudja a titkot?« Anyukám – folytatta a lány –, azóta is azon töprengök, mi a titok? Az, hogy nagyon jól érezzük magunkat együtt? Vagy az, hogy szerintem nincs szebb fiú, Jocó szerint nincs szebb lány? Lehet egy életet a báli mámorban leélni? Azt hiszem, hogy a házasság valami sokkal mélyebb, komolyabb dolog, az egész életre szól, de képesek vagyunk-e felnőni ehhez, ennek megfelelő feleség és férj lenni?”

Bíró László, az MKPK családreferens püspöke